

چکیده

مشکلات بافت های فرسوده در شهرهای بزرگ همواره یکی از دغدغه های مردم و مدیران شهری بوده است. بافت فرسوده شهری به بافتی اطلاق می شود که از ابعاد کیفی و کمی مسکن و تأسیسات و تجهیزات وابسته به آن در سطح بسیار پایین برخوردار است. این بافت به عنوان بافتی ناکارآمد معرفی می شود و از اینرو مسأله بهبود بخشیدن به آن همیشه مورد توجه بوده است.

محله استادسرای رشت یکی از محلات قدیمی شهر و دارای بافتی فرسوده است. این محله به لحاظ ساختار فضایی مشتمل بر دو راسته اصلی (ورودی معلم به خیابان سعدی و سبزه میدان به خیابان معلم) و چندین گذر فرعی به همراه بن بست های متعدد بوده و با ساختار کالبدی خاص خود (ناپایداری، ریزدانگی و نفوذناپذیری) دارای فرسودگی ساختمان ها، تنگی معابر و دسترسی ها می باشد. در این پژوهش سعی شده به تحلیل مسائل و مشکلات خدمات رسانی به بافت فرسوده محله استادسرا پردازیم. اهداف مورد نظر در انجام این تحقیق، نخست تعیین کم و کیف چگونه خدمات رسانی به بافت فرسوده استادسرا و دیگری نحوه ساماندهی بافت فرسوده آن می باشد. در پژوهش حاضر که با روش توصیفی - تحلیلی انجام گرفته گردآوری اطلاعات به دو صورت اسنادی و توصیفی میدانی انجام شده که در مطالعات توصیفی توجه به کتب، اسناد، پایان نامه ها، مقالات، انواع نمودارها، جداول و نقشه و در بعد میدانی تهیه و استفاده از پرسشنامه در دستور کار قرار گرفته است. همچنین جهت تحلیل مسائل و مشکلات خدمات رسانی به بافت فرسوده مورد استفاده شده و طی آن به بیان نقاط قوت و ضعف، فرصت و تهدید محله استادسرا پرداخته شده است SWOT نظر نیز از مدل

یافته ها و نتایج به دست آمده بیانگر این مطلب است که ارائه خدمات شهری در این محله با توجه به موقعیت جغرافیایی مناسب آن از کیفیت پایینی برخوردار است. لذا با اتخاذ رویکرد بهسازی و استفاده بهینه از فضا در قالب ساماندهی فیزیکی و عملکردی، می توان باعث ارتقای ظرفیت خدمات رسانی در این بافت فرسوده شد.

SWOT کلمات کلیدی: بافت فرسوده، خدمات رسانی، رشت، ساماندهی، محله استادسرا، مدل